

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Tanítóknak egész évre 6 korona.Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyílttér sora
50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6–8 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyílttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az ujév küszöbén.

Székelyudvarhely decz. 31.

Egy gondolattal kellene a nemzetnek az ujév küszöbét átlépni. Egy gondolattal, a melyet évtizedek óta oly könnyelműen dobott el magától. T. i., hogy sorsa semmiben jobbra nem fordul, ha önmaga nem munkálkodik annak javításán. Ha azt mondják, majd megváltozik a mai sulyos anyagi helyzet: a nemzet ne higgye a biztatást, nem változik meg semmi, ha önmaga nem teszi meg az arra szükséges lépéseket. Ha azt mondják, majd fejlődik a mai visszás közjogi állapot, csak az időket kell bevárni, a nemzet ne áltassa magát; egy lépést sem halad nemzeti jogai elérése felé, ha önmaga erélyességgel nem intézi sorsát.

A tétlenség és várakozás soha sem vitte még egy nemzet ügyét előre. Csak az önbizalom, a munka és a megfeszített akaraterő

Ugyan mire is bizza a nemzet magát másra? Talán a vaksorsra, vagy valami felettünk álló erőre? Hiszen minden földi erő, a mely sorsunkra befolyást gyakorol, csak ellenünk és érdekeink ellen működik. Észszerű-e tehát a nemzetnek másban bízni és sorsának javulását másától várni, mint önmagától? Lehet-e jobb barátja és jobb akarója a nemzetnek, mint önmaga.

Az „európai helyzet” majd megjavul, mondják s akkor a mi gazdasági nyomorúságunk is jobbra fordul. Hiszen, kérem, körülöttünk gazdag, hatalmas nemzetek laknak. Ott, ha a kamatláb főlebb vagy lejebb megy, a pénz egy kissé megszükül, vagy az ipari vállalkozás más

irányokat vesz, a gazdasági termelés egy vagy más ágában a nemzeti gazdaságnak megnehezedik: ez csak természetes fluktuálása a közgazdasági életnek. Itt virágzóbb, ott kevésbé, de a nemzeti vagyonosság nagy mérve, a nemzeti termelés óriási gazdagsága, nem szenved változást. Hatalmas, tőkegazdag, pénzt kölcsönző nemzetek azok. Náluk a gazdasági fluktuálás csak olyan, mint a nyári nap hőfoka: lejebb is megy, följebb is, de a melegség termékenyítő őserője nem szűnik meg az alacsonyabb foknál sem. Megharmatozza az a föld kalászos téreit, behatol az ipar műhelyeibe, a gyárak zakatoló gépei közé, a kereskedelem virágzó üzleteibe és életet teremt mindenfelé.

De nálunk a tél fagyasztó dermedtsége uralkodik. Szegénység, meddőség, terméketlenség látható mindenfelé. Ezen a földön most egy mindenéből kifosztott, kiszarolt nép él, a mely csak más nemzetek fölösleg-hulladékaiból táplálkozik. Szomorú, hogy milyen lassú várjuk, hogy más nemzetek pénzéből emelkedjen, hogy „teljen nekünk is”. Fagyoskodunk és éhezünk, mert megvonták tőlünk a kölcsönt. Kopogtatunk tehát ajtajukon, hogy nyújtsanak még valami hitelt, mert munka nélkül csavargó ezreinknek kenyeret nem birunk adni. Igen, mi nem a magunk emberségéből élünk, hanem más tőkegazdag nemzetek munkájának félretett fölöslegéből, a kiknek ezáltal kamatot fizető szerencsétlen jobbágyai lettünk.

Várjuk-e hát, míg sorsunk önmagától jobbra fordul? Míg a bölcssek tanácsa szerint az „európai helyzet” javul és újabb kölcsönökhöz jut-

hatunk? Hát ez reánk nézve a segítség? Szerencsétlen nemzet az, a melyből kiölnek minden gondolkodást és a saját erejéből való megélhetés hitét.

Közjogilag is az államok torzképe vagyunk. Nem egy várunkba eresztünk be idegen katonaságot, hogy az idegen hatalomnak szuverenitását elismerjük, hanem az egész ország el van árasztva idegen szellemű, idegen érzelmű katonasággal. Államiságunk jelvényei, nyelvünk, nemzeti érzelmünk, rendelkezési jogunk mind száműzve vannak az állam hatalmát kifejező ezen hadsereg területéről. Várjunk, majd az „Idő” meghozza a javulást Hazurság. Éz az „Idő” immár három évtized óta dolgozik és a 67-ben törvénybe iktatott „magyar hadsereg”-től eljutottunk a „jelen” szóért való kikötéséig és bebörtönözésig. Nem hoz az idő semmit, ha a nemzet önmaga nem teszi meg a változáshoz szükséges lépéseket.

De egy ijesztő tilalomfát állítottak a nemzet elé. Azt, hogy a „tett” a nemzettel egyenlő a forradalommal. Ezzel a rémmesével ijesztgettek a nemzetet, mint a gyermeket. Ne akarj, ne gondolkodj, ne tégy, mert a tett nem lehet más, mint fegyverkezés, vérontás, mint öldöklés és pusztulás.

De az ilyen üres beszéd csak addig hat, míg egy nemzet kiskoru. Mihelyt gondolkodóvá lesz, az efféle felöltöztetett madárijesztő elveszíti előtte komolyságát. Ugyan miért ne lehetne törvényes formák közt a nemzet a saját akaratának ura? Adót szavaz, kölcsönöket köt, az unjonczok létszámát megszabja. Mindez az ő törvényes joga.

A névtelen levél.

Írta: **Kelemenné Zathureczky Berta**

Magda — a gimnázista kisasszony — pár héttel ezelőtt jött haza a nyári szünidőre. Tarkóv Ernőné egy kényelmes hintaszékben ülve hallgatja jókedvű fecsegését. Magda egy óriási „Vig özvegy” kalapot igyekszik fejcskékjén megerősíteni. És körülötte grimasszeokat vág az aranyos tükörkeretből feléje mosolygó üde arcra. Mely olyan mintha meissenai porcellánból volna. Szép kék szemei vídamságtól csillogva tekintettek mosolygó édes anyjára:

— Anyuskám, jól áll?
— Elég jól, — felelé Tarkóvyné.
— Csak elég jól! ugy sutba vele. Én ma hódítani akarok. Érted anyuskám: hó-di-ta-ni!
— És van még kit? — nevet a szép mama.
— Ha, ha! Ezt nagyszerűen adtad. A városban már tényleg nincs és így egy bevándorlóra vettem ki a hálót.

— Hogy hívják a szerencsétlent?
— Tereby Kálmán.
— Ah! az új alügyész! nem is rossz. Mint mondják gazdag.

És nagy nőhódító.
— Akkor csinálnál vele bannit.
— Bizd csak rám a dolgot. Tudod, ez részemről egy kis bosszu lesz; mivel tegnap a táblabíróék elfelejték meghívni az alügyész tiszteletére rendezett vacsorára. S nekem az uzsonna után haza kellett jönnöm... Tereby ma teszi első látogatását a törvényszéki elnöknel. És én — en passant — ott leszek. A ház kedvence — az édes publi — ugyan kívülről, zöldülőni fog a féltékenységtől; de majd kiengesztelem. A városban úgy is „kaczér lánynak” neveznek. Most tényleg az leszek és elhódítom az alügyészt.

— Nem jó a tüzzel játszani.
— Oh én aszekurálva vagyok. Sőt mi több:

tagadom a szerelem létezését. Egy kis ideig-óráig tartó holdvilágos érzélgés; rövid flört az egész. Volt — nincs.

— Maholnap szerelmes lesz az, aki a szerelmet megtagadja. — Feleli Tarkóvyné. — Apropos! Hogy mulattál a tegnapi zsuron?

— Pompásan. Nagyon vigan voltunk. Csak Ágiczi adta a bankot. Ha láttad volna, hogy feszített vadonat új ruhájában, mit a kedves rokon — az alügyész tiszteletére vett fel. A csikos szövet még hosszabbá és soványabbá tette szegénykét. És a ruha piszkos-zöld színe borzasztóan állt sápadt arcához. Egyre a zongorához szaladt és ábrándosan égfelé fordított szemekkel, Mendelssohn-féle dalokat énekelt. A természet megtagadta hangjától az érzelmességet, e hiányt szívhez szóló mekegással igyekezett pótolni. Gyönyörű volt:

„Me-e-i-n-e-e Lü-ü-be” stb.
A Tarkóvyné jóízű nevetését követi a kis gyönyörű csattogó, vidám kacagása.

— Nem tudtam, hogy ilyen gonosz is tudsz lenni.
— Megtanít mindenre a méltatlankodás... A három grácia piros kockás ruhában pompázott. — Folytatja Magda. — Az a gonosz Gabi töltött libának nevezte őket. Ha valamit mondtam, összesegtek, lökdösték egymást és vigyorogtak. Nagyon bosszus voltam, s csak azért is magam köré gyűjtöttem a gavallérokat. Uzsonázás közben dupla mardoát kaptam. Gabival — tegeződésre — „Viellibchent” ettünk. A fogadás abból állott, hogy a vesztes fél köteles a nyertesnek egy kívánságát teljesíteni. Nagyszerű heccz lett ebből! Látnod kellett volna a bamba arcokat, mit a lányok csináltak!... Különösen akkor, a midőn az a gonosz Gabi, minden előleges bocsánatkérés nélkül, megcsókolt.

Tarkóvyné fölugrik.
— S te engedtet? kiált föl indulatosan.
— De anyuskám édes, én vesztettem; tehát Gabinak joga volt hozzá! — Feleli Magda kissé bizonytalan hangon.

— Nem lett volna szabad ilyen ostoba fogadásba belemenni... Ez arcul csapása a jó izlésnek. Izgatottan jár föl és alá. Magda duzzogva vonogatja a vállát.

— Te, a meggondolatlansággal, magadra zúdítottad a közvéleményt. Már így is szálla vagy a lányos mamák szemében. És ezzel kiszolgáltattad magad az ellenségeidnek... Mit valamikor keservesen fogsz megbánni.

— Édes anyuskám, te roppant tragikusan fogod fel a dolgot. Megbocsáss, de ez egy kis maradiságra vall... Mi a fővárosban könnyen tultesszük magunkat az ilyesmin... Ne vedd tehát rossz neven, ha menekülök a kitörőben levő zivatar elől.

— Magda!... Miféle modor ez?
A lány nem válaszol semmit, hanem egy Louis quatorse-féle pukedlivel kilebeg az ajtón.

A kisvárosok olyanok, mint a csunya asszonyok: egyformák. De X városa tul tesz valamenyin. S ját-ságos építkezésével és piszkos utcáival unikum a maga nemében.

Az elnökék a piac téren laktak. Magda dobogó szívvél haladt föl a lépcsőn.

— Itthon van a méltóságos asszony! — kérdi a bamba inástól.

— Nincsen inástól — feleli emez. — De az urfi odabé van. Beteg, — teszi hozzá vigyorogva.

— Vezessen a szalonba, várni fogok.

Alig lépett be a kellemesen besötétített hűvös szobába, amidőn nevéen szólítja egy rekedt orrhang.

— Magda kérem!

A lány a hang felé fordul és a félhomályban csak nehezen bírja fölfedezni a mellékszoba ajtajában álló fiatal embert. A tizennyolcz éves pubit, kinek lábait posztó mampuszok fedik. Vállán fellegnajtó álla bizonytalan színnel selyemkendővel felkötve, mely fejbubján óriási számfűlekben végződik. A sápadt arc közepén egy violaszinben pompázó orr. Kék szemecskéi könnyben usznak.

Magda harsány hahotára fakad:

Akként tenni mindezt, amint a nemzet érdekei megkívánják: nem lehet forradalmi cselekedet.

Dobjuk el tehát ezt a gondolatot és szilárdítsuk meg a nemzet önbizalmát. Az ó-évnek sanyarusága termékenyítse meg az ujnak méhét, hogy semmi se szülessék meg benne, csak egy: a nemzetnek akarateréje. Ebből kiindulva, orvoslásra talál nálunk minden baj, mert a nemzet által minden seb behegeszthető, de a nemzet ellenére semmi.

És a mi más nemzetek örök kincse, legyen tulajdonává a bekövetkezendő időben a magyar nemzetnek is: a nemzeti erők egysége. Kifelé, idegen érdekekkel szemben mint szétbonthatlan hatalom álljon együtt az egész nemzet. Tegyük félre társadalmi surlódásainkat, kicsinyes érdekellentéteinket és a nemzet a maga egészében vivja meg a reánk váró nehéz küzdelmet a nemzet jogainak védelmében.

Ennek a nemzeti erőnek kell megnyilatkozni nálunk is. Ennek kell a mai széthúzás helyett áthatni egész társadalmunkat, hogy elvégre a boldogság és megelégedés korszaka következze be erre a sokat szenvedett népre és országra.

BELFÖLD.

A helyzetről.

Karácsony ünnepére négy miniszter nyilatkozott a magyar közvélemény számára. Lapok hasábjain szólaltak meg és szavuk megérdemli, hogy a közönségnek az a része is tudomásul vegye, mely nem tartozik a szóban forgó lapok olvasóinak sorába.

Kossuth Ferencz két helyen is rámutat arra a különbségre, mely az elvek hirdetése és az elvek megvalósítása között van. Az elvek hirdetésében érvényesülhet a korlátatlanság, az elvek megvalósításában azonban a cselekvő államférfiaknak mindig hozzá kell igazodniuk a lehetőséghez. Valamint a természetben, azonképpen a nemzetek életében sincsen ugrás. Az elveket csak fokozatosan lehet valóra váltani. A ki csak a külsőségeket képes meglátni, azt hiszi, hogy az a politikus ragaszkodik jobban elveihez, a ki érettség fejjel megy a falnak. A ki azonban a jelenségek felszínéről le tud hatni a dolgok lényegének mélységére, az, mint Kossuth Ferencz is nyo-

matékosan hangoztatja, ésszel, megfontolással dolgozó elveinek megvalósításán. A ki mindent egyszerre akar, a ki a „mindent, vagy semmit” esztelen jelszavát hangoztatja legjobban vétkezik az elvek ellen, mert vakmerő kísérletezésével rájuk nyomja a megvalósíthatatlanság bélyegét.

Ugyanaz a felfogás, mely egyedül méltó gyakorlati politikushoz, kihangzik Apponyi Albert gróf nyilatkozataiból is. Apponyi gróf szellemi kiskorúsának vallja azt a törekvést, mely egy csapásra remél megvalósítani mindent, azt a behurgyaságot, mely fennakad azon, hogy a függetlenségi párt programja csak részletekben válhatik valóra. És Apponyi gróf a most folyó fáradságos munkában egyfelől megrendíthetetlen bizalmat követel a vezérek, elsősorban Kossuth Ferencz részére, másfelől a párt tagjaival szilárdságára, okosságára, önzetlen hazafiságára számít. Oly korszakban élünk, mely a politikai téren munkálkodó férfiakra óriási felelősséget hárít. A ki most nem tanusítja a tőle telhető legnagyobb bölcsességet, a legsúlyosabb vétket követi el.

Az elveknek a gyakorlati megvalósításukhoz való viszonyát tárgyalja gróf Andrássy Gyula belügyminiszter is, de nem általánosságban, hanem egy speciális kérdésre, a választói jog problémájára vonatkozólag. A belügyminiszter rámutat arra, hogy az általános választói jog minden gyakorlati formája kénytelen meghajolni az állami életet domináló czélszerűség szempontja előtt. Elismeri Andrássy Gyula gróf, hogy elképzelhetők oly országok, a hol a választójogi problémát a minden korrektívum híján levő általános választói joggal lehet a legjobban megvalósítani. De a politikai életben nincsenek általános érvényű, minden időre és bármilyen államra alkalmazható szabályok. Ez bizony áll a választójog dolgára is Tisztára elvi szempontok, általános elméletek ebben a kérdésben sem lehetnek irányadók a gyakorlati magyar államférfiura nézve, a kinek első sorban arra kell tekintenie, hogy a magyar állam eszmének és a magyar faj hegemoniájának mi válik a javára? Andrássy Gyula gróf szerencsés megfogalmazása szerint „okos egoizmusra” van szükségünk. Frázisokkal, bármilyen szépen hangzanak is, jelszavakkal, bármilyen divatosak is, nem kell törődnünk, hanem csak arra kell ügyet vetnünk, hogy választójogunk megfeleljen a magyar közérdeknek. Erre törekszik Andrássy gróf választójogi javaslata, mely minden ideológiától távol a gyakorlati lehetőségekkel való lelkiismeretes számvetés eredménye.

Szintén részletkérdésről nyilatkozott Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter, a ki a magyarországi mezőgazdasági munkáról nyilatkozott. A szocialista agitációval szemben hiteles adatokkal bi-

zonyítja, hogy a magyar földmives osztály szakmai képessége, anyagi és társadalmi helyzete mindjobban javul. A cikk csak egyet nem emel ki, a mi pedig a viszonyok minden ismerője előtt rég tudott dolog, azt ugyanis, hogy a Magyarország javára való ez a fejlődés első sorban Darányi Ignác elvéülhetetlen érdemű munkája.

Munkáshiány.

Székelyudvarhely, decz. 30.

A már évek tartó kivándorlás kedvezőtlen hatását mind a mezőgazdák, mind az iparosok már nagyon megérzik. Mezőgazdáink azon panaszkodnak, hogy hovatovább nem lesz munkásuk, akikkel a földet műveljék és már arról is beszélnek, hogy gabonatermelés helyett vissza kell térniök az állattenyésztésre, vagy pedig egészen amerikaiason kell berendezkedni a föld megművelésére, tehát a szántáshoz, vetéshez, aratáshoz és csépléshez a mostaniul tetemesen nagyobb számban kell gépet alkalmazni.

Az utolsó tíz évben állítólag egy millió ember vándorolt ki Magyarországból és ha föltesszük, hogy felerészök asszony és gyermek volt, akkor ez mégis azt jelenti, hogy félmillió munkásemberrel kevesebb van hazánkban a kivándorlás következtében.

Ezek ma mind általánosan ismert tények és azt az óhajást is már ismételtlen hangoztatták, hogy ezen a téren valamit tenni kell. Ez a kérdés most, mikor egyrészt belterjes iparfejlesztés, másrészt a parcellázás útján belterjesebb gazdálkodás megkezdése előtt állunk, hatványozott fontossággal bír, mert iparvállalatokat a legjobb akaratral sem teremthetünk és a parcellázott földet sem adhatjuk át rendeltetésének munkások nélkül.

A munkáshiányon csak akkor lehet segíteni, ha egyrészt megnehezítjük a kivándorlást, másrészt megkönnyítjük a kivándorlottak visszatérését, amely utóbbihoz azonban föltétlenül szükséges, hogy a visszahozott munkás itthon ne csak munkát kapjon, hanem a munkaadó részéről tisztességes bánásmódban is részesüljön és önkénynek kiszolgáltatva ne legyen.

A kereskedelemügyi és földmívelésügyi miniszterek költségvetésük előterjesztésekor mondott beszédjökben olyan programot fejtettek ki, melyet minden becsületes ipari vagy gazdasági munkás megnyugvással fogadhat. A gyári és mezőgazdasági munkások számára lakóházak építése, baleset elleni biztosítás, a cseléd-ügy rendezése, nagy birtokoknak az állam részéről kilátásba vett, tehát földzsora kizárásával történő parcellázása és végre a sztrájk-

— Pubi, az istenért, hogy néz ki! Deczembernek öltözött juliusban.

— Még kikaczag a mikor oly, ha-ha-aptsi! Ohhh! — nyafog a ház kedvence. — Maga kegyetlen, maga szív- ha-ha-aptsi, -telen. Mama megtiltotta, hogy kimenjek a szobából. Jöjjön be ide- ha-ha... hozzám.

— Nem lehet pubi, nem lehet. Pá aranyos!... Huzza be gyorsan az ajtót. Légyonatan van, megtalál hülni és aztán — ha-aptsi! — Nevet a kis ördög.

— Oh Magda, maga olyan szép, de olyan gonosz. — Itthon van öméltósága? hangzik az előszobából egy kellemes bariton.

Magdának eszeveszett galoppot jár a szivecskéje. Az ajtó fölnyílik és belép rajta egy elegans fiatal ember. Szép arczán feltűnő a blazirt vonás.

Magdát, láttára, sajátos érzés fogja el. A hetyke modoru kis lány majdnem falusias félszeggel fogadja a bemutatkozást; vezeti a társalgást. A férfi szemei állandóan rajta függnek. Ez még zavartabbá teszi. Az elnökné megérkezése vet véget kinos helyzetének.

— Hogy érzi magát a mi kis városunkban ügyész ur? — érdeklődik a háziasszony.

— Most már egészen jól!... — feleli Tereby, merőn nézve a piruló lány arczába. — Meguntam a nagyvárosi életet és szintugy vágytam a tiszta levegő után... Ma meg is csapott az erdő, a mező friss illata.

— Ezt a szalonban elhelyezett sok vadvirágnak köszönheti. — Örvendez a háziasszony.

— Igen; egy illatos, üde, szép kis vadvirágnak. Mely álmomban már régen kísért.

Az elnökné tanácstalanul néz széllyel. A leskelődő pubi tisztában van a helyzettel.

— Magda kérem, — ha-aptsi! — hangzik féltékeny tüsszenése.

— Prosit! — nevet föl Magda vidáman, s ezzel bucsút véve eltávozik.

Az ajtón kikiséri egy sötét szempár. Végig megy vele az utcán. Föl a lépcsőkön, egyenesen a megbántott anya elé.

A lány szívében valami sejtelmes, homályos ér-

zés pezsdült föl. Ennek a behatása alatt bűnbánóan borul az édes anyja kebelére:

— Drágám, bocsáss meg!... rossz voltam, hibáztam... De nem teszem többé...

Tereby Kálmán — az irigykedő lányok boszúságára — még az nap fölkereste a Dr. Tarkóv Ernő házat.

Erre jöttek a gyakori látogatások. A félig ki-ejtett szavak. A meglepetések és szomorúságok. A szerelem világának ez első, édes pillanatai.

A Magda szépsége — ez érzelem hatása alatt — a hajadoni bűbáj teljes pompájában fejlődött ki. Ragyogó szemeit azonban néha elfellegezte a gond. Félt a rosszindulatu mende-mondáktól.

Veszedelemesen közelgett a szünidő vége. Tarkóvnyék nagy bucsu-majálist rendeztek. A közeli erdőben, szép árnyas helyen, élénk színű kendők vannak leterítve. Rajtuk hever a jókedvű társaság. A hófehér abroszon különböző étvágygerjesztő sonkák, hideg pecsenyék, tészták és boros üvegek vannak. Hátrül szolgál néhány cigány, a legkormosabb, a legfüstösebb fajtából.

Terebynek kitűnő jó kedve van.

— Huzd el az én nótámat te füstös! — kiált rá a primásra.

— Ecseribe instálom, csókolom a kezsit, lábat... De... hogy is lén azs a nóta?

„A hajnal már nem csókolgat, nem simogat, Ibolyákat, orgonákat, jázminokat.”

Éneklí az ügyész lágycsengésű bariton hangján. Egyre Magdát nézi, ki — mint a tavasz megtestesült tündére — üdén és bájosan áll egy lombos fa árnyában.

„Te vagy minden boldogságom, minden kincsem, Hogy elmentél madár se szól, virág sincsen.”

Kesergi a dal. A kis lány szíve is összeszorul a válás gondolatára.

Kálmán odamegy hozzá:

— Jöjjön velem Magda. Keressük fel az erdő hangvirágos mélyét. Ott közelebb leszünk a menyországához.

És megindultak. Az erdő tele volt illattal, vöröfényvel. Vidáman csicseregtek a madarak. Az aranyos napsugár egyik fűszálról a másikra táncolt. Ők csak mentek, mendégéltek és valami andalító üdvösség vett rajtuk erőt. Leültek a zöld pázsitra. Magda fűszálakat csomózott össze. Ez lesz az órákulum. A fűszálakból koszoru lett.

— Szeret! szeret! — ujjong magában a kis lány.

— Magda — szólal meg az ifju kissé remegő hangon — édes vadvirágom, hallgasson meg.

A lánynak minden vére a szívéhez tolt.

— Én szeretem magát — folytatja Kálmán — örökre és változatlanul... Szeretem, mert maga olyan édes, olyan fehér, olyan légies. És annyira különbözik a cinikus, léha modoru nőktől, a kikkel idáig érintkeztem.

A többit elmesélték azok a forró csókok, a mivel a lány kezét, csuklóját, lágy tenyerét elhalmozta.

Magdának e szavak menyéi zeneként csengtek a fülébe. Ekkor egyszerre eszébe jutott a csók, amit Gabitól kapott. Ha ezt Kálmán megtudja, ki fog belőle ábrándulni teljesen. Gongolja magában... Finom kis arcza krétafehér lett és remegve vonta el kezét a szenvedélyes csókok elől.

— Ne féljen drágám, hisz nem bántom! Én imádom a maga hótisztá lelkét. S habár meg is öl a vágy az első, félénk csókja után, én várni fogok.

Magda zavartan süti le a szemeit.

— Egyetlen szerelmem — suttogja az ifju — mondja: akar-e a feleségem lenni? Hiába nem felel — folytatja tovább — én ugy is tudom, érzem, hogy maga szeret. Egy lány nem mosolyog, nem beszél, nem néz oly igézően — mint maga — ha nem szeret!... Nos, nincs igazam?

Magda mosolyogva és pirulva inti: az igent.

— Végre!... végre tehát az enyém! — ujjong a férfi, átölelve a lány karcsu derekát. Ez gyorsan bontakozik ki az ölelő karok közül és mint egy kis kobold törtet árkon, bokron keresztül, vissza a társaság felé.

*

A Tereby Kálmán és Tarkóv Magda eljegy-

törvényjavaslat mielőbbi beterjesztése és megszavazása az eddigi állapottal szemben hasonlíthatatlanul kedvezőbbet teremt munkásaink számára.

A sztrájk-törvényt minden tisztességes dolgozni akaró munkásnak örömmel kell fogadnia, mert hisz ez a törvény nemcsak a munkaadót védi a megokolatlan sztrájkok ellen, hanem a dolgozni akaró munkást is az izgatók terrorizmusa ellen és módot nyújt a munkások sérelmének oly módon való orvoslására, hogy azt — ha a munkásnak van igaza — a munkaadó a törvény kényszerítő erejének nyomása alatt végrehajtani köteles és viszont.

A kivándorlás megnehezítése akkor, amikor általánosan ismert dolog, hogy a hajóstársaságok, kiknek a kivándorlás rendkívül nagy jövedelmet hajt, titkos ügynökök útján csábítják a falvak népét a kivándorlásra, följétlenül szükséges, sőt egyenesen kötelesség.

A megyében a járási szolgabírónak minden kivándorolni akarót meg kellene idézni, őt szándéka felől alaposan kikérdezni, őt a valódi állapotokról fölvilágosítani és olyannak, aki az Egyesült-Államok részéről a bevándorlásra vonatkozólag föllíltott föltételeknek meg nem felel, az utlevél kiadását megtagadni, egyúttal figyelmeztetni kellene a kivándorolni akarót, hogy hol és milyen föltételek mellett kaphat itthon is munkát. Hogy erről miképpen lehet tudomást szerezni, arról majd alább fogok szólni.

A munkáshiány megszüntetésének leghatalmasabb eszköze volna, kivándorolt munkásaink visszahozatala. Az állam itt alig ha tehet valamit, itt a legközelebb érdekelteknek maguknak kell akcióba lépni. Ilyen volna a Gyárosok Országos Szövetsége, a Magyar Vasművek és Gépgyárak Országos Egyesülete és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, de leghivatottabb volna erre a megalakulás előtt álló Munkaadók Országos Szövetsége.

A felsorolt egyesületek bármelyike a legegyszerűbb módon összeállíthatná hogy hány munkás, napszámos, stb. találna azonnal elhelyezést, sőt a föltételeket is mindjárt megadhatná, amelyek mellett azonnal munkába állhatnának. Ezeket az adatokat meg kellene küldeni az összes vármegyéknek, hogy a kivándorolni akarót figyelmeztethessék, hogy hol kaphatna munkát, továbbá a Kunard hajóstársaságnak is. A Kunard-társaság majd gondoskodna azután arról, hogy ügyes ügynökök segítségével elsősorban a várakozásaikban csalódottakat és azután a többi kivándorolt hazai munkást visszavándorlásra bírja, mert hiszen a hajóstársaságnak mindegy, hogy Fiuméből Newyorkba vagy vissza szállítja-e a munkásokat és talán az Egyesült-Államok maga sem nézné

zési hire nagy konsternációt keltett a kis város lakosai közt.

Az ügyészéknél zsúr van. A jó habos kávé mellett megnyiták a szívek.

Tölthetnek még egy csészével? — kínálja a háziasszony a gómbolyú táblabírónét.

— Köszönöm kedvesem; csak egy kis habot kérek. Nálad minden olyan kitűnő, de különösen ezek a vajás diósüftik. Itthon készültek?

— Természetesen. Csak nem fogom a cukrást gazdagítani: á la Tarkóvyné! Az én cukrászom itt van. — Mutat büszkén az erősen elvirágzott, kötöttü termetű Ágnézire. — Ő az én neveltem — folytatja tovább — belőle kitűnő feleség lesz. Mert nem olyan léha, olyan iczki-viczki, mint az a híres „csókos Magda“!

— Hahaha! ezt nagyszerűen adtad! — tapsol a táblabíróné. — Az a lány tényleg botrányosan kaczer. Azt mondják, hogy a városon végig csókolózott minden fiatal emberrel.

— Hallatlan! — hangzik uniszónó.

— Hja, ez a pesti nevelés — folytatja a táblabíróné. — Ha az én leányaim így viselkednének, azonnal kitekerném a nyakukat.

A három töltött galamb a mama kijelentésére riadtan kap a fenyegetett nyakhoz.

— Az a különös a dologban, hogy ezek a föltűnő modoru lányok halásszák el a legjobb szerencsüket. — Jegyzi meg maliciózusan egy gyerektelen asszony.

— De csupán azért, mert nem ismerik valódi jellemöket. Ilyen esetben pedig minden erényes nőnek kötelessége: fölvilágosítani a völegényt a dolgok állásáról. — Mondja kellő pathosszal a táblabíróné.

E kijelentés általános tetszéssel találkozott.

A fölösleges kisasszonyokkal rendelkező mamák, a völegényt csakhamar felvilágosították, egy botrányosan piszkos névtelen levél keretében.

Tereby, mint egy őrült, úgy rohant a levéllel Tarkóvnyékhez... Csak Magdát találta otthon.

— Olvassa el e levelet és adjon őszinte választ. — Mondá kellő mérséklettel.

A lány kezei reszkettek. A betűk összefutnak a szemei előtt.

rossz szemmel, ha a munkásaiknak konkurencziát csináló olcsó magyar munkások visszavándorolnának. Hogy a visszavándorlóknak az utazási költségek szempontjából milyen kedvezmény nyújtassék és azt ki viselje, az már a kérdés részleteihez tartozik és azt hiszem, hogy nehézséget nem fog okozni.

Tudom, hogy e javaslat ellen is lehet tenni ellenvetéseket, kifogásokat, mert ez sem tökéletes megoldás, de a kivándorlás okozta károk máris oly mértékét öltötték, hogy bármely kínálkozó eszközt, amely csak a legkisebb reményével biztat a sikernek, meg kell kísérleni, mert ha eredménnyel jár, akkor munkaadóinkon, de munkásainkon is, akik utóvégre mégis csak inkább itthon élnek, mint külföldön, segítve volna.

Gazda.

HIREK.

Székeljudvarhely, jan. 1.

Lapunk mai száma tekintettel az újév első napjára, rendes megjelenési idejétől eltérőleg, két nappal korábban jelent meg.

Szilveszter.

Mikor haldokolva belevesz sápadó, elenyésző világába az esztendő, megvonjuk a nagy határt, amely elválasztja egyik esztendőt a másiktól temetünk, amíg maga az idő érzéketlenül és változatlanul halad velünk tovább.

Meghalt az Év! Az élő emberek érzik, hogy egy darab ujra multtá változott bennünk, oly messze eső multtá, mint amennyire a pergő pillanatok egyike van a másiktól. A megállíthatatlan pillanat erejével siklik ki kezünk közül az esztendő is s ha csak egy másodpercze is meg akarjuk fogni föltartóztatlan utján, önmagunkba kell mélyedni, mert csak a lelkünk belsejében találjuk nyomait az örökre vesző időnek. Minden napja végig szántja a lelkünk s magunkba mélyedve szemléljük, hogy a hóval befújt barázdák alól hol sarjadzik az új élet, aminek dus termékenységet az elkövetkezendő esztendő tavaszi napja van hivatva kibontani.

S hadd fujjon körülöttünk a havas szél s hadd vonja be fehér leplel Szilveszter a világot: annál erősebb, táplálóbb a meleg lelkünk közepében, ahol a sarladozó csírákat rejtegetjük, mint az anyaföld amely önnön melegét adja a beléje vetett magnak, hogy az megéljen, megerősödjék s a tüzes nap első csókjára friss erővel hajtsa ki leveleit. Mert ez az örök változás az, mely a földön hasonlóan minket is megtermékenyít, a magvetőre váró örökre fölszántott barázdái e világnak, akikben meleg fészkekre kell találnia hitnek, emberszeretetnek s e föld szereteté-

— Igaz-e, hogy maga csókolózott a fiatalemberekkel? — Kérde tovább. — Igaz-e, hogy magát Csókos Magdának hívják?

Magda lesüti a fejét és nem felel.

— Miért nem felel?... Mentse magát! — dühög az ifju

Magda, arcán a kin szálnalmas kifejezésével ment oda jegyeséhez. Összekulcsolt kezeit a karjára teszi. Ez ellöki magától.

— Ez egy bűnösnek az arcza... ne érintsen engem!

— Édes Kálmán, hallgasson meg. Én nem vagyok bűnös csak... — a hang benszakad a torkában.

— Maga komédiát játszott velem. Rászedett, megcsalt... Egy öreg ember okosságával és egy kígyó ravaszágával vetette ki utánam a hálót. Most, hogy megismertem: szerelmem átváltozott keserűséggé. Magát pedig gyűlölöm és megvetem!... Érti? megvetem!!

A lány összerándult a szellemi korbács ütése alatt.

— Olyan volt előttem a maga piros ajka, mint az oltári szentség!... Most pedig úgy érzem, hogy beletudnám fojtani a leheletet...

Ezzel elrohant.

Magda hangtalanul rogyott össze.

Midőn Tarkóvyné hazaérkezett, még mindig ott ült a földön. Dult arcza, fájdalomtól vonagló ajkai mutatták: hogy rendkívüli a mit szenved.

Az édes anya láttára kitortek könyei.

— Kálmán itt hagyott!... elment örökre! Oh édes, édes anyuskám segíts rajtam!...

Tarkóvyné keblére ölelte a reszkető alakot; csókolta, simogatta, vigasztalta.

A névtelen levél elolvasása után tisztában volt a teendőikkel.

— Ez a levél művészi összetétele az igazságnak a hazugsággal... A te hibázó gyerekes meg gondolatlanság. Mig e levél bűnösnek bélyegéz. Ez tévesztette meg Kálmánt. Azonnal beszéljek vele és föltárom előtte az igazságot. Ha igazán szeret: úgy megbocsát, visszatér!!

És Tarkóvynének igaza volt.

nek, mely munkáját végzi most is a csodás önzetlenségében. S mert változás a pillanatok futása s az esztendő mulása, ezért ünnepeljük a mai napot: az utolsót s a holnapot: az elsőt, mert a meghalt év végső sóhajával az utolsó nappal egy reánk váró új, ifjú világba lépünk bele.

A holnapi nap már meghozza az új világot, s ma még gyermekek, felnőttek és öregek naiv örömmel ülnek össze a tűz körül, hogy szeretettel megüljék halotti torát az elhunynak, akiből egy pillanat alatt teljes fegyverzetben, ifjai erőben fog ki-pattanni az új istennő — akinek, sajuos, azonnal megkezdjük az áldozatok hozását.

A község.

Közigazgatásunk alapja: a község. Sőt nemcsak közigazgatásunknak, hanem egész nemzeti, állami életünknek. Ha tehát azt akarjuk, hogy jó közigazgatásunk, lüktető nemzeti életünk, imponáló állami szervezetünk legyen, arról kell gondoskodunk, hogy erőteljes községeink legyenek. Azonban eddig mi sem történt a községek erősítésére. Azokra háritottuk a kulturális, gazdasági, honvédelmi, adminisztrációs és minden egyéb állami funkciók egész terhet, de arra senkisé megdólt, hogy azok ezt a nagy terhet megbírják-e?

Jóformán ahány új törvényt hoztunk, annyi új teher szakadt a község nyakába. Ennek az lett a következtése, hogy községeink kénytelenek voltak szakítani a régi, egyszerű, patriarchális közigazgatási módszerrel és költséges, bonyolódott szervezetei voltak kénytelenek létesíteni. És ez a sok hivatalnok nem ezért van ám, hogy ellássa a községi lakosság ügye-baját, hanem azért, hogy legyen aki a sok felsőbb hatóság utasításainak és rendeleteinek eleget tegyen. Mert se szeri se száma azoknak a felsőbb hatóságoknak, akik a községnek parancsolnak. Szolgabíró, járásbíró, törvényszék, alispán, árvaszék, tanfelügyelő, járásorvos, anyakönyvi felügyelő, pénzügyigazgató, adóhivatal, egészségügyi felügyelő, borászati biztos, selyemtenyészési felügyelő, statisztikai hivatal, mind azt hiszi, hogy az ő dolga a leg-sörgősebb és legfontosabb és mind jelentést, kimutatást, intézkedést kíván a községi előljáróságtól.

Ennélfogva a községi jegyzőnek és a körülötte fölszaporodott nagy hivatalos apparátusnak tömérdek a gondja és a dolga. A községnek pedig tömérdek a kiadása. És e nagy hivatalos apparátus és e nagy költség közepette a községi lakosság árván és elhagyottan él. Így terjed aztán az urgyűlölet, a kaputolosok iránt bizalmatlanság és féltékenység.

Ez a dolognak erkölcsi oldala. A gazdasági része pedig úgy áll, hogy a községeket a begyökerezedett bürokrácia jóformán tönkretette. A községek háztartásai ennélfogva sok esetben rendszertelenek, szabályozhatatlanok és — költségesek. De még minő költségesek! Akárhány olyan községet láthat az ember, ahol *nincs egyetlen kulturális intézmény*, nincs egyetlen figyelemre méltó alkotás, ahol a község háza dőledez, az iskolába beesik az eső, a tanítót nem fizetik, a jegyző nyomorog, és a községi pótdó mégis 30—80 percentre rug s ez nem speciel a mi vármegyénkire vonatkozik. Mire költi a pénzt? Elnyeli a funkciók terhe, a sok rendelet, a bürokrácia.

Vannak azután olyan részletek is, amelyek már tulesnek ezek határán. Akárhány községnek a felszerében láthat az ember idomtalan gépeket, amelyeket ott esz a rozsdá és a panész. Az egyik valam gözforttlenítő, másik valami új fajta fecskendő. Erről azonban jobb nem beszélni. De arról igenis kell beszélni, hogy a községek egész szisztémájának meg kell változnia, ha nem akarjuk azt, hogy az állam szervezetnek ez az alapja a reá rakott terhek alatt összeroskadjon.

Több autonómia, kevesebb bürokrácia: ezek az orvosságok. Leginkább pedig az autonómia. Azokban a földmivesekből álló községi képviselőtestületekben sok természetes életösztön van, azok megértették, hogy az esetlen bürokráciával szemben védekezésre van szükség.

Az új kormányzati rendszernek dicsőségére válnék, ha ezen a téren is alapos módszerváltozást tudna létrehozni. Semmi más nem kell, minő hogy hagyják a községet szabadon fejlődni, és ne kívánják agyonboldogítani. És azután, a mi főfontosságú: adják vissza a község közegeit a községnek, hogy azok lehessenek aminek lenniük kell, a község népének tanácsadói, vezetői, atyjai. Ez legyen a községi adminisztráció reformjának az alapgondolata.

Újévi üdvözlés megváltás címén Dr. Solymossy Lajos kir. igazgatótól 3 kor., Molnár Károly nyug. főreálisk. tanártól 4 kor., Györffy Titusz ügyvédtől 2 kort, Kovács Dániel tanártól 3 kort, özv. Gál Jánosnéól 4 kort, Gyerkes Mihálytól 2 kort, Szabó András tanártól 3 kort, Szabó Endre vármegyei aljegyzőtől 2 koronát vettünk helybeli szegény iskolás gyermekek taneszközeire, mely összegeket rendeltetési helyére juttattuk. Ezen kívül Molnár Károly tanár ugyancsak a fenti címen 5 kort juttatott a ref. temetőkerti szegények részére, míg Szabady Tivadar főszolgabíró a szegénysorsu tüdőbetegek Szanatoriuma javára 5 kort küldött szerkesztőségünkhöz, melyet szintén rendeltetési helyére juttatunk. — A helybeli róm. kath. főgimnázium tanártestülete az új évi üdvözléseket 32 korona adománnyal váltotta meg. Az összeg egyik felét a boszniai székely katonák, másik felét pedig szegénysorsu tanulók kapták karácsonyi ajándék alakjában. Újévi üdvözlés megváltás címén Szöllősy Samu 30 kort adományozott iparos tanoncok jutalmazására és szegény iskolás gyermekek tanszereire.

Egy csöndes jubileum. Az Udvarhelymegyei Takarékpénztárnak a mai napon ünnepe van. Huszonöt éve ugyanis annak, hogy Martinovits Szilárd pénztárnok, az intézet kötelékébe lépett, így tehát a huszonhét esztendő óta fejlődése, felvirágzása szorosan párhuzamban halad az ő lelkiismeretes munkálkodásával, szorgalmával, mellyel negyedszázados munkálkodásának ideje alatt, általános közbecsülést és tiszteletet érdemelt ki. A mai napon az intézet tisztviselőikara amolyan csöndes, az ünnepelt puritán egyéniségének megfelelő házi ünnepelésben részesíti a pénztár huszonöt éves tisztviselőjét és a tisztviselőkar ez alkalommal kifejezendő jókívánságaihoz jogosan tolmácsoljuk, a nagy számú ismerősök és jóbarátok csatlakozását.

Eljegyzés. Szilágyi Erzsikét, Szilágyi Béla szinigazgató leányát, a társulat tehetséges kedves naiváját, eljegyezte ifj. Bánya Béla Marosvásárhelyt.

Szent Antal estély. Mult hó 27-ikén tartották meg a negyedik szt. Antal estélyt. A rendezők sok fáradozását szépen sikerült estély jutalmazta. Szabó Antal énekét Bálint József joghallgató szép szavalata követte, majd Baku Katalin zenetanárnő és ifj. Szemerjay Károlyné éneke következett, melyet Gergely Ilonka sok ügyességgel kísért. A közönség óriási tapsvihara után még egy Mendelsohn féle dalt adtak elő kiváló tudással. Soó Gáspár főgimnáziumi igazgató fenkölt gondolatokban kifejezve beszélt a becsületről. Sok ügyességgel szavalta Florián Margit „Szent Imre ravatala” című melodramát, melyet Gergely Ilonka a töle megszokott tudással kísért zongorán s egy kedves leánykar egészítette ki a kíséretet. Majd Szabó János hittanár tartott szabad-előadást a szeretet szociálizmusáról. Magas színvonalon álló beszédét óriási tapsviharral fogadta a hallgatóság. Dézsy Lajos káplán és Bagó Mariska rendkívül sikerült hangversenydarabot adtak elő zongorán, hegedűn, mit a közönség szünni nem akaró tapssal honorált. Szabó Antal szép éneke zárta be a sikerült estélyt.

Január 9-iki estély összes előkészületei befejezést nyertek, s az előjelekből már egész bizonyossággal megállapítható az estély fényes sikere. Az estélyen előadandó szindarab pont fél 8 órakor kezdődik, tehát a közönségnek érdekében áll a pontos megjelenés. Jegyek még válthatók Székely Dénes könyvkereskedésében. A székek beosztását illetőleg a rendezőség olyan szerencsésnek mondható megoldást talált, hogy a színpad teljes egészében minden egyes ülőhelyről kényelmesen áttekinthető.

Kiküldetés. Dorner Béla miniszteri kirendeltségi intézőt a földmívelésügyi miniszter Makóra, Szegedre és Kölpénybe — Bácsbodrogmegyébe — küldötte ki, szeszgyári contingest kérelmező uradalmak gazdasági berendezéseinek fölülvizsgálására. A kiküldetés körülbelül két hetet vesz igénybe.

A karácsonyi ünnepek, mint rendesen, ezuttal is sablonosan teltek el, minden különösebb és nagyobb események nélkül. Ami a közönséget illeti, ez szokás szerint viselkedett. Benézett a templomokba, meghuzta magát a családi hajlekokban és sétált a főbb utcákon, védekezve az unalom ellen, amely az ilyen nagy munkaszünetes napon erősen megviseli a munkához szokott embereket. Az unalom ellen való védekezés volt az oka annak, hogy az emberek tömördek kártya-játszmat nyertek és vesztek. Nemi esemény csakis a hírlapirodalom terén adta elő magát a karácsonyi mellékletek alakjában, amelyek az idén is szenzációt keltettek és sokat

beszéltettek magukról. És alighanem többen szoltak erről, mint ahányan elolvasták, ami arra enged következtetni, hogy a lapok karácsonyi mellékletei ma-holnap nem mint olvasmányok, hanem mint látványosságok fognak szerepet játszani. A karácsonyi ünnepek különben ezuttal sem voltak alkalmasok arra, hogy az emberek politikát csináljanak. Itt-ott legfőlebb politizáltak, de semmivel sem különben, mint a nyári vasárnapi délutánokon kint a vidéken. Ami az egészségügyet illeti, ezen a téren volt talán legmozgalmasabb az ünnep, mert bizonyára igen nagyra rugott azok száma, akik a gyomrukat elrontották s akik az orvosok ünnepi nyugalmát megzavarták. Most azután, hogy karácsony elmúlt, következtek a szürke hétköznapok, egészen a mai napig, az ujesztendeig, amikor az ünnepi hangulat megint tért foglal, hogy boldog-boldogtalan minden jót és minden szépet kívánjon boldog boldogtalannak, ámbátor nyilvánvaló, hogy hiába. Lehet különben, hogy a boldog ünnep és a boldog újév kívánsága épen ebben a tudatban rejlik, mert hát a mai ember, annyi ellenségéről képzelődik, hogy jókívánságait szűkebben osztogatná, ha attól félhetne, hogy beteljesednék.

Az ipari munkások szabad lyceumán vasárnap január 3-án délután 2 órakor kezdődött a Polgári önképzőkör nagytermében dr. Szövényi László. ü. fogalmazó fog előadást tartani *Az iparosok adózásáról.*

A hadtestparancsnok köszönete. Gaudernak nagyszabású hadtestparancsnok, a vármegye közönsége által, Boszniában levő katonáink részére gyűjtött adományokért, egy, az alispánhoz intézett átiratban, hálás köszönetét nyilvánítja.

Szegény gyermekek karácsonya. Megható szép ünnepély keretében ünnepelte meg Zetevára tövében, a bájos Sika-ó-völgyében a zetelaki Zsigmond-fürész telep közönsége karácsony estjét. Ugyanis ez estére Klein Zsigmondné diszes karácsonyfát állíttatott fel a telep iskolájában, s 400 koronát küldött, hogy azt a telep munkásainak gyermekei közt ruházat alakjában kiosszák. A szoba közepén dusan megrakott óriási karácsonyfa állott; aranyozott dió, alma, sok-sok csecsebecse csillogott a gyertyácskák fényében, míg a felhalmozott sok édesség a tágra meresztett szemekkel bámuló falusi apróság inyét csiklandozta. Negyvenhét gyermeknek jutott egy-egy rend öltözet, s a még ilyent soha sem látott apró paraszt gyermekek boldogságot a fénylő szemek, a kipirult arczok mindennél jobban bizonyították. Karácsony estéje bizonyára sokáig fenn fog maradni a Zsigmondtelepi gyermekek közt mint legenda.

A ref. kollegium ifjúsága által tervbevett diák-bál rendezősége a bál napját február 6-ikára tűzte ki. A bált a Budapest-szálló termeiben tartják meg.

A Korcsolyaegylet választmánya vasárnap és hétfő Szobotka Rezső elnökletével ülésezett. A választmány intézkedett a folyó évadban jelentkezett tagok felvételének tekintetében, továbbá elhatározta, hogy a napibiztosi intézményt újra létesíti, a melynek alapján a napibiztosok már vasárnap megkezdik működésüket és feladatuk lesz pavillonban és pályán a rendet ellenőrizni, s a közönség minden esetleges panaszát meghallgatni és e tekintetben intézkedni. Elhatározta továbbá a választmány, hogy a budapesti Korcsolyázó egyesület által kezdeményezett Magyar országos korcsolyázó szövetségbe tagnak belép. Végül rosszsalását fejezte ki a villamos világítás berendezésének lassúsága fölött, s e tekintetben levélben is felszólítja a vállalatot, hogy a berendezést a mostani korcsolyázó szezonra (és semmiesetre se a tavaszra) létesítse.

Halálhír. Firtos Dénes kir. erdőmester m. hó 24-ikén életének 44-ik évében elhunyt Beszterczén. A megboldogultat Gagyba szállították, s az ott lévő családi sírboltba helyezték örök nyugalomra. Halálát özvegy édes anyja született Ádám Róza, testvérei és számos rokon gyászolja.

Székely küldöttség Darányinál. Kápolnásfalú községből küldöttség tisztelettel ünnepelt előtt Darányi Ignác földmívelésügyi miniszternél és Mezőssy Béla államtitkárnál. A küldöttség tagjai voltak: Sebesi János dr. alispán, Solymossy Endre és Hinlédér Ernő képviselők, Demeter Lőrincz dr. főszolgabíró, Both László községi főbíró és Both Mózes birtokossági elnök. Elsőbben Darányi minisztert keresték föl, a ki előtt Solymossy Endre képviselő tolmácsolta a birtokosságnak azt a kérését, hogy legelőszerezés céljából rendkívüli felhasználást engedélyezzen.

Azután Mezőssy Béla államtitkárnál tisztelegtek, a ki előtt a küldöttség kérését Hinlédér Ernő dr. képviselő adta elő. A küldöttséget úgy a miniszter, mint az államtitkár szívesen fogadta és megígérte, hogy az ügy megvizsgálása után a kérelmet lehetőleg teljesíteni fogja.

A kath. iskolásfluk karácsonya. Kedves családi ünnepély volt karácsony éjjelén a szentferenczrendi zárda nagytermében. A róm. kath. iskola III., IV., V., VI. osztályaiba járó fiúk nagy része vallás különbség nélkül este 8 órakor a zárdában volt s a gyermekjátékokkal csinosan feldisített karácsonyfa szende fényével professzoruk körében szent örömben, boldog gyermeki mosolylyal játszadozva várták a gyermekek legjobb barátját: a kis Jézust. Kedves látvány volt, midőn a kis pajtások egy része játszi kedéllyel a hosszú asztalnál játék várat, falut, várost, tanyát épített a kis házakból; más része színes kockajátékokból állított elő képeket; mások dió gurításban lették kedvüket, vagy a gramophon énekei és zenéiben lették örömeiket. Midőn az éj csendjében 11 órakor a nagy harang zugására ismét meggyuladtak a karácsonyfa gyertyái, a 45 kis fiu gyönyörű sorban körül állta s ártatlan vidorsággal tört elő a gyermeki keblekből a kedves ének: „Jertek hívó lelkek, zengjen fel hozsannánk.” Ezután nemsokára megjöttek a VII—VIII. gimnázisták is s következett az ajándékok (dió, csukorka) kiosztása s a karácsonyfa lefosztása. 12 órakor a templom szentélyébe vonult a kis sereg s ártatlan örömmel jelezte, hogy megszületett az ő kis barátjuk s üdvözölve köszönték őt. „Krisztus született nekünk, jertek imádjuk őt.” Ezután a papok és diákok Dávid öröm zsoltárait énekelték, közben felfelhangzott a gyermekkar vig dala latin nyelven: „Jertek jertek imádjuk, jertek imádjuk az ég és föld Urát!” Aztán a karzatra mentek a kis fiúk s lelkesedéssel 4-es hangon rázendítettek a kedves dalra: „Oh Istenünk örvendezni és háladalt zengedezni jöttünk most...” A jó szülők pedig fogadják legőszintébb köszönetüket azért, hogy rendelkezésünkre bocsátván fiaikat, fáradozásainknak meghatón kedves szent éj rendezéssel adták meg a jutalmat. (—)

Iparosok fillérestélya. A „Polgári önképző és segélyző egyesület” decz. 26-iki fillérestélya úgy erkölcseleg, mint anyagilag fényesen sikerült. Az estélyen felülfizettek: Solymossy Endre 5 kor., Rösler Károly 9 kor., Csép Irénke, Csillag István, Biró István, Bartók István 1—1 kor. Fogadják érte az egyesület hálás köszönetét. A következő fillérestély január 12-én lesz.

B. u. é. k. Régen nem volt olyan idő, mikor a sanyargatott magyarok annyira szüksége lett volna a boldog új esztendőre, mint most. A mai szomorú viszonyok között alig van másban némi reményeségünk, mint a holnap ránk köszöntő új esztendőben, amelytől igazán várjuk, hogy boldogságot hozzon. Igen valószínű azonban, hogy ez az új esztendő sem lesz különb, mint az volt, amelytől búcsúzunk, mert hát a rossznak van meg az a kellemetlen tulajdonsága, hogy kiváló előszeretettel ismétli magát, még pedig arányainak megnövekedésével. Bármennyire nem bízhatunk is a jövőben, mégis telve vagyunk reménységgel, az embernek eme legbecsebb tulajdonságával. Csodálatos dolog, hogy az új évi kívánságok leginkább általánosságokban nyilatkoznak meg s az egyetemes boldogságon kívül mást nem igen foglalnak magukban, ámbátor nem ártana olykor-olykor a részletekbe is átmenni. Különösen pedig most, amikor a magyar boldogságának java-része ilyen részlettől függ.

Gyermek estély. A szentferenczrendiek vezetése alatt álló róm. kath. elemi fiu iskola növendékeit professzoruk ismét nagy buzgalommal készíti elé a szegénysorsu iskolás gyerekek javára rendezendő második estélyre is. Az ünnepély nagyobb szabásu fog lenni a multkorinál. Bővebb ismertetést annak idején. Most előzetesen felhívjuk a közönség szíves jóindulatát s egyuttal háláérző örömmel jelentjük, hogy a mult ünnepély jövedelméből 14 gyereket ruháztunk fel karácsonyra. Mi pedig ezután is mindent el fogunk követni, hogy az új évben rendezendő estélyeinken is a lehető legkellemesebb szórakozást szerezzük hallgatóinknak s a gyermekek alapos kiképzése által nemes szolgálatot tegyünk a hazának. (—)

A Népművelési Egyesület estélye. A városi szegény gyermekek segélyezésére alakult Népművelési Egyesület február 1-én tánczczal egybekötött kabaré estélyt rendez a Budapest-szálloda nagytermében. Az estély tisztajövedelme ez alkalommal az áll. el. iskolai szegény tanulók részére beszerzett tankönyvek és tanszerek árának fedezésére lesz fordítva. Ez estély eredetileg január 9-ére volt tervezve, a tüdőbetegek szanatoriuma részére rendezendő műkedvelői előadás sikere érdekében azonban február 1-ére lett elhalasztva. Előre is a közönség jóindulatu párt fogásába ajánljuk ezen nemes célt szolgáló estélyt.

A Boszniában levő katonáink részére
ujabban a következő adományok folytak be:

(2.) Róm. kath. főgimn. tanári kara 16 K. Becsek Aladár 10 K. Leichter Gyula 2 K. Parajdi körjegyző gyűjtése 64 K. Küküllőkegyházi elöljáróság 4 K. Soó Domokos, Szabó Domokos 1—1 K. Rápoly Károly 60 fill. Bogácsi Lajos 40 fill. Jano Ferencz, Szentpétery Károly 1—1 K. Benedek Béla 4 K. Spanyol Pál 1 K. Ifj. Barabás Domokos 1 K. 40 fill. Demény Ferenczné gyűjtése 6 K. 40 fill. Bodolia Gáborné gyűjtése 9 K. 20 fill. Szobotka Rezső 5 K. Török Zsigmond, Jánossy Gyula 2—2 K. Deák Miklós Székelyszentmihály, Miklós György Székelyszentmihály 1—1 K. Simó Mátyás 5 K. Mészáros Lajos 1 K. Gönczy Lajos, id. Szakács Károly, Góthárd János polgármester 2—2 K. Tunyogi Csapó Ferencz 4 K. Hlatky Miklós 2 K. Dozsa Jakab, Harsia Jusztinián, Ferencz Tivadar, Szarvas Arnold, Biró István 1—1 K. Fridlender L. 40 fill. Szabados Gy., Dobó Zoltán, Pálka Jenő 1—1 K. Dr. Solymossy Lajos 2 K. Heitz Vilmos 10 K. Györfly Lajos 20 fill. Gyarmathy Dénes 1 K. N. N. 50 fill. N. N. 20 fill. Györfly Lajos 1 K. Bodrogi Gábor 20 fill. Jakab Ignác 1 K. Kállai S. 10 fill. J. M., Jakabos, Jakab Gáspár 20—20 fill. Gáspár Dénes 1 K. Gáspár Boldizsár, Frofron Gáspár, Kovács János 20—20 fill. Ferenczy István 2 K. Szentegyházaskfalvi k. jegyző gyűjtése 6 K. 60 fill. Dörner Béla, Meisner Vilmos, a helybeli m. kir. pénzügyőri szakasz 10—10 K. Grosz Ignác Oklánd 2 K. Fancsali Ferencz 1 K. Madarász Veronika gyűjtése 20 K. Boger István Abásfalva 1 K. Homolay Lajosné gyűjtése 27 K. 60 fill. László Domokosné gyűjtése 10 K. Mátéffy Domokos 2 K. Kecsetkislalud község gyűjtése, Barabás András gyűjtése 10—10 K. Sos József 1 K. Barabás József gyűjtése 12 K. 82 fill. Székelymagyaros község gyűjtése 9 K. 14 fill. Rugonfalva község gyűjtése 12 K. 58 fill. Bálint Dániel 2 K. Székelypál-falva község gyűjtése 3 K. 38 fill. Fernengel Gyula gyűjtése 35 K. 20 fill. Elekes Géza k. jegyző gyűjtése 5 K. 40 fill. Vas Mihály oroszhelyi k. jegyző gyűjtése 32 K. 50 fill. Bordosi k. jegyző gyűjtése 11 K. 27 fill. Voith Mariska gyűjtése 19 K. 40 fill. Szentábrahám k. jegyző gyűjtése 19 K. 52 fill. Firtosmartonosi k. jegyző gyűjtése 1 K. 90 fill. Szentábrahám k. jegyző gyűjtése 19 K. 74 fill. Siklodi k. jegyző gyűjtése 20 K. 26 fill. Erkei k. jegyző gyűjtése 26 K. 14 fill. Bodó Ferencz 5 K. Ugron Ákos főispán 20 K. A már közölt gyűjtéssel együtt begyűlt 856.57 kor. — Dézsy Antal egy sarka. Koberi Ferencz, Dersi Samuel és Ferenczi Ferencz sült kolbász. Hann József 1 üveg rum. Novák Gyula 1 drb. szivar szipka. Almási Lajos 12 drb. pipa, 12 drb. szipka, egy pénz tárcza, csukorkák. Betegh Pál daloskönyvek. Persián János 6 drb. téli alsó nadrág. Szentpáli Zsigmondné 5 liter bor. László Domokosné gyűjtőívén 25 portorikó szivar Rudolf József 10 pakk 14 fili. dohány, 1 kiló szalonna. Gyarmathy Ákos 2 rud szalámi. Elekes Géza ételnemű, Boér István 3 drb. szipka.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara most külön füzetben is közzétette az ipartörvény-tervezet tárgyában a kereskedelmi miniszterhez intézett véleményes jelentését. A füzet pontról-pontra tárgyalja és bírálja az új tervezetet.

Uj kétkoronások. Annak idején jeleztük, hogy a két kormány elhatározta 150 millió korona értékű ezüstpénz veretését. Ebből 100 millió egykoronás, ötven millió kétkoronás lesz. Az új kétkoronás, eltérően a régi egyforintosoktól, új pénztípus lesz. Az egyforintosokat az új kétkoronások kibocsátásával egyidejűleg kivonják a forgalomból.

x **Melyik a legjobb Budapesti napilap.** Erre a kérdésre már megadta a helyes választ a közönség a mikor oly nagy arányban csoportosul „Az Ujság” körül, hogy ez az Ujság ma a legelterjedtebb valamennyi között. Azt a pályát, a mit a régebbi lapok harmincz esztendő alatt futottak meg, „Az Ujság” rövid öt évi fennállása alatt nemcsak, hogy megjárta, hanem túl is szárnyalta és folytonos emelkedése szinte káprázatos fejlődést biztosít ennek a közkezdveltségű, egyetlen előkellő nagymagyar napilapnak. Herczeg Ferencz, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Mikszáth Kálmán főmunkatársakon kívül olyan ujságírói gárda szolgálja „Az Ujság”-ot, a minővel egyetlen egy hazai lap sem rendelkezik és ennek, valamint annak a gondosságnak, mellyel Gajári Ödön és Agai Béla „Az Ujság”-ot szerkesztik tudható be az a magas előkelő színvonal, mely „Az Ujság”-nak, sajátossága és a mellyel semmiféle más hazai lapvállalat nem vetekedhetik. „Az Ujság” állandó heti melléklete A Gyermek és az Asszony, egyik az apróságok, másik a magyar úri asszonyok körében szinte a rajongásig közkezdveltségűek. „Az Ujság” előfizetési ára 1 óra 2 kor. 40 fill. 1/4 évre 7 kor félévre 14 kor. egész évre 28 kor. Megrendelő cím. „Az Ujság” Budapest. Rikóczi-ut 51.

x **A Divat Szalon,** magyar olvasóközönségünk e jóságáért méltán kedvelt családi lapja, immár XXII. évfolyamát járja. Minden dicsőretnél többet mond róla ama tény, hogy ez idő alatt a Divat Szalon keletkezésének idejéből való régi divatlapok mind kidőttek és olvasóik csatlakoztak a győztesen maradt legjobb családi divatlap olvasóközönségéhez. Ebben az időben már nincs város és nincs magyar uriház, a hol kéthetenként nem a legnagyobb érdeklődéssel várnák a magyar gazdasági viszonyokhoz mért takarékos öltözködés tanítóját s egyben a legjobb szándékkal szerkesztett családi lapot, a Divat Szalont. — A mai nehéz életviszonyok között valóban kétszeresen is meg kell becsülnünk a nemes irányú divatlapot, mely asszonyainkat nem a divathóbortok majmolására, hanem takarékoságra és munkára tanítja. A „Divat Szalon” ugyaais igen kevés teret enged az ugynevezett párisi divatnak, melyet a mi társadalmi és gazdasági viszonyaink közt nevetség és kár nélkül viselni csakugyan nem is lehet, ismerni azonban a jóízűs-

hez tartozik, és e helyett a valóban szép, elegans, praktikus öltözékek, kalapok stb. készítését tanítja. A Divat Szalon ugyanis ingyen szabásokkal szolgál, pontosan az előfizető mértéke szerint s e szabások által a lapban bemutatott toilették otthon is elkészíthetők. Szorgalomra, tevékenységre ösztönzi e lap olvasóit az iparművészeti munkák tanításával, háztartásra vonatkozó tanácsaival s a jól végzett munkálkodás jutalmául egy teljes, jó szerkesztett, neves írók munkáival gyarapított szép-irodalmi résszel s egy jóra való gyermeklappal ad a tanulnivalók mellé nemes szórakozást is. A Divat Szalon külső kiállítása méltó a belső tatalomhoz. Színes képei, ábrái, diszes borítéka, kiváló hölgyek arcképeinek bemutatása, ismeretterjesztő cikkeihez adott illusztráció minden sikeresen sorakoznak, ahoz, hogy a magyar olvasóközönség ez években régi de fejlődésben mindig friss és új családi lapját a külföldi divatlapok fölé emelje. A Divat Szalon külsőben olcsóságban is kiállja velük a versenyt, lévén előfizetési ára: egész évre 12 K. fél-évre 6 K. és negyedévre 3 K. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a Divat Szalon kiadóhivatala Budapest, IV., ker. Eskü ut. 5 sz.

Általános sztrájk Budapestén.

A mi fiascoval végződik.

Távirati tudósítás.

Budapest, decz. 31.
(Érk. d. u. 5 ó.)

Budapestén ma reggel 6 órakor megkezdődött a szocialdemokrata pártvezetősége által 24 órára tervezett politikai tömegsztrájk. Megállapítható, hogy a párt vezetősége fiaskot szenvedett, amennyiben Budapest százezernyi szervezett munkása közül csupán 5000 sztrájkolt.

Igy tehát a tömegsztrájk csak részleges. Legtöbb gyárban folyik a munka, sok helyütt teljes üzemmel, míg több helyütt kisebb üzemmel. Gőzmalmi munkások közül, kik tegnap este először megkezdék a sztrájkot, több százan munkába álltak.

Danubius gyár 1700 munkása közül csupán 300 sztrájkolt.

Rendőrség reggel óta készenlétben. Eddig csupán kisebb rendbontások történtek. Több helyen sztrájkolók megakadályozni akarták dolgozó munkásokat, mire rendőrség mintegy 80 embert letartóztatott.

Baross-utczába egy szeszerkeskedő fuvarosait sztrájkoló munkások lehúzták bakkról, kocsiokról és véresre verték. Reggeli órákban sztrájkolók berontottak több kávéházba és kikergették a vendégeket, pinczérekét megverték. Rendőrség közbelépett és terrorizálókat elfogták. Utcái forgalom egyébként nem zavartatott.

Sztrájkolók százas csoportokban összeverődnek utcákon, de rendőrség mielőtt rendzavarás történne szétoszlatja. Tömegsztrájk következtében ma fővárosban egyetlen ujság sem jelent meg.

Szocialdemokrata-párt vezetősége ma délutánra tíz gyűlés tartásra kapott engedélyt főkapitánytól, ki azon kijelentéssel megadta engedélyt, hogy gyűlés összehívói teljes felelősséget tartoznak vállalni rendfentartásért, minthogy főkapitány este tüntetéstől tart.

Egész rendőrlégénység készenlétben áll, ugyszintén Mária Terézia laktanyában két század gyalogság, a Ferencz József laktanyában egy eskadron huszárság.

Nagyobb rendzavarás eddig nem történt.

Kolozsvárt a szociálisták biztatására számos műhelyben nem dolgoznak, de nem sikerült az összes munkásokat sztrájkra bírni, mert több helyen a felszólítás ellenére is dolgoznak.

IPAR ÉS KÖZGAZDASÁG.

Iparkamarai közgyűlés.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara m. hó 28-án tartotta ez évben utolsó közgyűlését.

Napirend során foglalkozott a kamara a benzinrel dolgozó munkások megvédésének kérdésével s több üdvös javaslatot tett e tárgyban a kereskedelmi miniszternek. Öröndetes tudomásul vétetett, hogy a keresk. kormány a kamarák közbevetett kérésére az új ipartörvény-tervezet szaktanácskozmány elé vitelét a jövő év elejére halasztotta s így alkalmat ad arra, hogy az érdekelt iparosság véleménye az ország minden részéről beküldhető és figyelembe vehető legyen. Hasonlóképpen az is, hogy a Székely-

udvarhelyi állami kö- és agyagipari szakiskola fogya-
tékossnak ítélt helyiségeinek kibővítéséről gondoskodni fog. Foglalkozott a közgyűlés tovább a tőkekamat és járadék adóüggyel s kapcsolatosan az adó méltányosabb megosztását egyben az ipari és kereskedelmi érdekek nagyobb fokú kimelését kérelmezi. A mértékhitelítés állami kezelésbe vételéről szóló 907. V. t. cz. végrehajtása ügyében kiadandó utasítás tárgyalás alá bocsátása ügyében felir a keresk. kormányhoz. Végül elkészítette, illetve elfogadta a közgyűlés a székelyfiúk ipari pályára neveléséhez szükséges költségvetést és elhatározta, hogy iparalapja gyarapításához gyűjtést indít.

Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája

Sz. 1270—908. kj.

Árverezési hirdetmény.

Székelyszállás község háza 1909. év január hó 18-án d. e. 9 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverés alkalmával 6 évre haszonbérbe fog adatni.

A házhoz italmérés van engedélyezve, s több italmérési engedély a községben nincs.

Az épület áll egy korcsmahelyiségből és két szobából.

A kikiáltási ár 500 kor.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10% teendő le.

Zárt ajánlatok is elfogadtnak 10%-os bánatpénzzel terhelve.

Biztosítékul 150 korona követeltetik, mely összeg bérlő javára takarékpénztárba lesz elhelyezve.

Részletes feltételek a székelyvéczkei körjegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Székelyszálláson, 1908. decz. 18.

Szenti Károly s. k.,
körjegyző.

Veres Károly s. k.,
k.-bíró.

TRISKA J.

Erdély első zongora nagy raktára

KOLOZSVAR.

Ajánlja híres bel- és külföldi cégek-től eredeti zongoráit, piánoit, saját gyártmányu czimbalmait és ujonnan berendezett hangoló és javító műhelyét, melyben használhatatlan, régi zongorák a technika legújabb vívmányai alkalmazásával javíttatnak szakszereuen, gyorsan és pontosan.

Telefonsz. 419. Olcsó bérlet.

Részletfizetésre is!

Tíz évi jótállás!

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziszser, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvénynek, oszónál és meghűléseknek**, bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerháznál kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, **Budapest.**

Dr. Richter gyógyszerháza az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennapi szétküldés.

A bajból kiségit

a háziasszonyt, szakácsot vagy szakácsnét a régóta jól bevált
MAGGI-féle ízesítő a keresztesillaggal
 Egy kis adag gyenge leveseknek, mártásoknak, tojáséteknek
 meglepő jó ízt ad. — **A konyhában vagy az asztalnál**
a már teljesen kész ételbe adandó! Kiadós!
 Kapható minden fűszer-, csemegekereskedésben és drogeriában.

Szám. 3309—908. szb.

Udvarhelyvármegye székeljudvarhelyi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye székeljudvarhelyi járáshoz tartozó Székelydobói körjegyzői állás (Székelydobó, Vágás és Béta községek) megüresedvén, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a illetve az 1900. évi XX. t.-cz. 3. §-ban előírt minősítésüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **1909. évi január hó 15-ig** hozzám beadhatják.

Évi fizetés:	1600 kor.
Évi lakbér:	80 kor.
Iroda átalány:	70 kor.
Utátalány:	136 kor.
Összesen 1886 kor.	

A választás határnapja később fog kitűzteni.

Székelyudvarhely, 1908. évi december hó 28-án.

Dr. Demeter Lőrincz, főszolgabíró

Sz. 1115—1908. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. törvényszéknek 1908. évi 1182. számú végzése következtében Dr. K. Bedő Sándor ügyvéd által képviselt a marosvásárhelyi takarékpénztár részvénytársaság javára 601 kor. s jár. erejéig 1908. évi december hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1682 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, csikók, hám, székerek, ökrök, üszők, bivalborjú, széna, szánkó, sertések, törökbuza és butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a székeljudvarhelyi kir. járás-bíróság 1908. évi V. 1304. sz. végzése folytán 601 K. tőkekövetelés, ennek 1908. évi január hó 2. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 85 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Patakfalván, 77. sz. a. leendő megtartására 1909. jan. hó 11-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Székelyudvarhely, 1908. december 27. én.

Nagy Lajos, kir. jbir. végreh.

A készlet gyorsab eladhatása
 miatt

Caspari Frigyes és Társai
 Medgyes. (Nagyküküllőm.)

FAISKOLÁI

leszállított áron ajánlják összes faiskolai cikkeit, u. m.: magonc, kőmagu és csont r gyümölcsfákat, püszméte és ribizske cserjéket, málnákat, földi epret, diszcserejéket, gyümölcsfa vadonczokat, sövénynek valót, tülevelű fákat, rózsafákat, stb.

Árjegyzék kívánatra bérmentve.

Figyelem!!

Szőlőoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem kér!
 Gyökeres oltványok ezre 140 K. Delaware
 * ezre 100 korona. *

Czim: Szigyártó Nagy Mihály,
 FELSŐSEGEDS, Somogy megye.

Saját termésű borok

1905. évi kitűnő minőségűek, Risling és Oporto fajokban kaphatók mérsékelt áron, 100 literen felüli mennyiségben Caspari Frigyesnél Medgyesen, Nagy-küküllő megye.

Mindenféle szervíz edények.
 Utazó bőröndök. Gyermekkoscsik. Bőr árak.

Karácsonyi és ujévi vásár.

Van szerencsém a n. é. vevőközönséget értesíteni, miszerint igen nagyválasztékú

gyermekjátékok, Karácsonyfa-diszek és felútték részére való tárgyak már megérkeztek

és azokat el nem ért legolcsóbb áron árusítom el. Kérem azok szíves megtekintését.

Tisztelettel

Szentpétery Gergely.

UGRON GÁBOR lapvezér.

MAGYAR NEMZET

a legolcsóbb, függetlenségi 48-as napilap.

Cikkeket írják: Ugron Gábor, Ábrányi Emil, Dr. Halász Lajos országgyűlési képviselő. Szerkeszti: Lándor Tivadar.

Előfizetési ár:

Egy évre 16 K | Negyedévre 4 K
 Félévre 8 " | Egy hóra 1-40 "

Egy szám ára 2 krajczár.

Megrendelhető: Budapest, VII., Miksa-utca 8. minden postahivatalnál és lapelárusítónál.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

Karácsonyi és ujévi bazáromat

Kossuth-utca 43. sz. a. megnyitottam.

Játék és diszmiárak a legolcsóbban és a legszebb választékban kaphatók. Egyidejűleg értesitem a n. é. közönséget, hogy főüzletemben is, tekintettel az áru-raktáron fölhalmozott nagy választékra, minden néven nevezendő áruk a legmélyebben leszállított áron találhatók. Teljes tisztelettel

Drágomán S. J., Ifj. Drágomán Domokos

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú PORTLAND CEMENTET ajánl olcsó áron a

PORTLAND CEMENTGYÁR BRASSÓ

Itt helyben kapható RÖSLER és RÁBOR cégénél.